

L-P/MFS seminarium 18-19/9 2008 SIDA

Georg Andréén, SIDA (från 1/10 avdelningschef Samverkan med aktörer):

Utgångspunkten för samarbetet SIDA/IPK är den svenska politiken för global utveckling, PGU, som slogs fast i ett riksdagsbeslut 2003. Global och hållbar utveckling är ett gemensamt ansvar för alla politikområden; det övergripande ansvaret flyttades från biståndsministern till statsministern.

När den nuvarande regeringen tillträdde slogs fast att PGU fortsätter enligt tidigare, med ett gemensamt ansvar för alla politikområden. Regeringens tolkning av PGU finns formulerad i UD:s skrivelse 2007/08:89 <http://www.regeringen.se/sb/d/108/a/101082> I skrivelsen redogörs för sex globala utmaningar som regeringen identifierat som centrala, och där Sverige har möjlighet att effektivt bidra: Förtryck, Ekonomiskt utanförskap, Klimatförändringar och miljöpåverkan, Migrationsströmmar, Smittsamma sjukdomar och andra hälsohot, och Konflikter och sviktande situationer. Man har utgått från tre kriterier: 1) genuina utvecklingsutmaningar 2) områden där Sverige kan bidra, och som 3) kräver samverkan mellan olika politikområden. I samtliga fall spelar utbildning och forskning en viktig roll.

Regeringen har varit tydlig med att samla olika politikområden och att understryka vikten av att ta steget från politik till handling. Arbetet med att genomföra PGU måste ut i den operativa verksamheten, till myndigheter etc.

Utbildning och forskning är centrala komponenter i PGU, all utbildning bör enligt regeringen genomsyras av ett globalt perspektiv. Nu har SIDA och IPK ett gemensamt uppdrag att fylla detta med innehåll!

Omorganiseringen av SIDA med en ny stor avdelning för Samverkan med aktörer kommer att göra SIDA bättre på att använda kompetensen på olika områden i samhället för att förbättra biståndsarbetet. Positivt är att resursbasutvecklingen flyttas till den operativa pelaren i SIDA vilket förstärker förutsättningarna för synergier med kompetensutvecklingsfrågor.

Samarbetet IPK/SIDA har utvecklats bl.a. med etableringen av IPK:s Visbykontor, vilket ger goda förutsättningar för samverkan mellan de olika aktörerna som nu finns nära varandra i Visby: IPK, Internationellt centrum för lokal demokrati, Centrum för hållbar utveckling, Östersjöenheten. IPK:s SIDA-finansierade verksamhet har idag nått en kritisk massa vilket även möjliggör strategiskt arbete med att utveckla verksamheten. Samarbetet mellan SIDA och IPK är strategiskt viktigt för svenskt bistånd.

SIDA är öppna för förslag angående de SIDA-finansierade programmen; nu är rätt tid att utveckla dem tillsammans. Seminariedeltagarna kan utgöra en resursbas ute på lärosätena.

Frågor som ställdes gällde bl.a. om lärosätena har rätt att ta ut en administrationsavgift ur de beviljade medlen. Svar: Programmen bygger på delad finansiering, lärosätena skall stå för en del själva.

Finns regeringsbeslut om ”aktörssamverkan” för att stärka bärkraftiga relationer mellan Sverige och i dagsläget sju medelinkomstländer. Parterna vill samarbeta men det fattas resurser; SIDA kan täcka en del av kostnaden. Här kan ges förutsättningar för universitet som vill samarbeta med olika universitet i världen.

En fråga gällde vad som hänt med diskussionen om att etablera ett ”forum för hållbar utveckling”; diskussionen gällde ett medborgarforum och förslaget föll på orimligheten att regeringen skulle skapa ett forum som skulle ställa regeringen till svars för dess politik... Idén bollades till riksdagen som haft en hearing och för frågan vidare.

Om PGU, med en sammanhållen politik, skall fylla en funktion bör myndigheter och institutioner känna till innehållet i PGU. L-P och MFS utbildar människor som kan driva frågorna, men som möts av okunskap om PGU när de kommer ut i verksamheterna. Vad gör SIDA för att sprida kunskap om PGU? Svar: Sverige är det enda landet i världen med PGU, men kunskap om detta saknas. UD gör nu en insats för att sprida kunskapen; insatsen skall utvärderas 2010. Regeringen har uttryckt vikten av att gå från ord till handling – viktigt att lärosätena aktivt trycker på för resultat!

Caroline Weiffert studerande Umeå universitet, MFS i Tanzania:

Om man inte redan har intresse för globala frågor och utvecklingsfrågor så får man det genom att delta i utbytesprogrammen!

MSF har för mig varit en självklar prioritering; att få göra något praktiskt mitt i de teoretiska studierna.

Själv har jag känt till MFS under hela studietiden, men jag tror inte det är vanligt. MFS presenteras (eventuellt) i början av studierna, men då är man inte så mottaglig eftersom man inte ännu tänker på uppsatsen. Informationen bör komma även i ett senare skede.

Handläggarna är viktiga, de bör vara entusiaster och även ha kontakter i mottagarländerna! Handläggarna bör kunna förmedla kontakter till studenterna, det räcker ex. inte att maila till Tanzania. Arbetet med uppsatsen innefattar ofta intervjuer och kvalitativa studier; man behöver få kontakt med informanter.

Viktigt att MFS-metodkursen innehåller konkret information ex. om intervjusituationen, och de speciella förhållanden man kan möta i mottagarländerna. Intervjumetodik m.m. bör ingå även i utbildningen på den egna institutionen.

Caroline har också erfarenhet av L-P och anser att även L-P bör ha förberedelsekurser, där man med fördel kan utnyttja tidigare L-P studenter.

MFS är en fantastisk möjlighet att åka ut i fält och möta en annan verklighet!

/KS